

5

Mirador de Fedorentos

A flora como testigo da evolución

Descripción

Encontrámonos no punto máis meridional de Ons. Aquí atopamos unhas fermosas vistas á illa de Onza, ás emblemáticas Cíes e á zona continental máis proxima aos arquipélagos. Este lugar ofrece, ademais, unha boa panorámica da vexetación más característica, con amplas zonas de matogueira e toxos (*Ulex europeus subsp. latebracteatus*), aos que hai que engadir pequenas formacions illadas de eucalipto, acacia, piñeiro e salgueiro.

Localización: Illa de Ons
Coordenadas: 42.3582, -8.93911

O mirador de Fedorentos, localizado no extremo sur da illa, permite observar a típica vexetación de matogueira de Ons. A xesta (*Cytisus insularis*), sen dúbida, ocupa un lugar destacado, sendo un dos poucos endemismos da zona.

Para a observación

Vexetación de matogueira
O predominio dun tipo de vexetación de matogueira, moi

? **Sabías que?**
Herba de Santiago
Uso medicinal das plantas

pegada ao chan, explícase pola escasa elevación da illa, que se ve afectada polo vento e o exceso de salinidade do aire, debido ao bater das ondas.

A presión exercida polas gaiotas na época de cría (debido ao rascado e os excrementos) provoca unha gran concentración de nitróxeno e fósforo. Isto fai que as comunidades de matogueira, nos puntos de cría destas aves, estean dominadas por plantas con mellor adaptabilidade a este tipo de solos, como o brizo (*Angelica pachycarpa*) ou a ortiga (*Urtica membranacea*). É preciso tamén, destacar a xesta de Ons (*Cytisus insularis*), por ser un endemismo. Esta especie, que só se atopa en Ons e Sálvora, foi descuberta en 1998 cando os investigadores observaron que a súa morfoloxía era diferente das xestas habidas no continente, pois tanto as follas coma os frutos eran distintos.

O illamento xeográfico dos poboadores das illas e as duras condicións de vida favoreceron o desenvolvemento de toda unha sabedoria popular relativa ao uso de plantas medicinais. Este uso de remedios vexetais estaba tamén moi influenciado por creanzas e andróminas. Estes remedios preparábanse en infusións, ungüentos ou illando a savia da planta, e eran utilizados para todo tipo de doenças. Actualmente no PN hai catalogadas máis de 40 plantas de uso medicinal, entre elas a herba de Santiago (*Senecio jacobaea*), a madreselva (*Lonicera perichymenum*), a malva (*Malva sylvestris*) ou o sabugueiro (*Sambucus nigra*).

